

Emperyalist Katiller İşbaşında!

Ve sonunda Albay Muammer El Kaddafi'yi linç ederek katletmeyi de becerdiler. Yaralı olarak yakalandığı halde linç edilerek öldürülmesini resmeden kareler dünya televizyonlarında ve gazete manşetlerinde baş köşede yer aldı. ABD Başkanı Obama resmi basın açıklaması ile bu eylemi selamladı. TC Başbakanı Erdoğan olayı Suriye Devlet Başkanı Esad'a yönelik tehdit aracı olarak değerlendirdi. Rusya, ÇHC, İran, KDHC, Venezuela ve Küba'dan gelen tepkilerin dışında dünyada kimsenin kılı kıpırdamadı. İnsan hakları şampiyonu devletler, hükümetler, uluslararası kuruluşlar, basın-yayın organları hepsi sustu. Kimse ABD, F.Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere, Türkiye ve İsrail devletlerinin başına çöreklenen bu eylemin planlayıcıları, azmettiricileri ve tetikçileri olan devlet yöneticilerini yargılamadı. Sanki yapılan çok olağan bir eyleymiş gibi 1-2 gün sansasyon haberleri yayınlandı ve olay gündemden düştü.

Albay Muammer El Kaddafi kuşkusuz ki komünist değildi, hataları da oldu, konjonktüre göre politikalar geliştirdi. Ama bir yanını unutmamak gerekir; O, kendi ülkesinde halkının sömürgecilikten ve feodal krallıktan kurtuluşu için devrimci bir işlev gören, emperyalistlerce talan edilen Petrol yataklarını ve rafinerilerini toplumsallaştıran, soğuk savaş döneminde bağlantısız ülkeler blokunda yer alan bir devlet başkanı idi. Emperyalizme kafa tutuyordu, çoğu durumda Sovyetler Birliği ve Sosyalist Ülkeler Topluluğunu destekleyen tavırlar sergiliyordu.

Kendi ülkesinde halkına karşı kin ve nefret uyandıracak davranışları olmadı. Tam tersine konut, sağlık ve eğitim alanlarında Libya, Muammer El Kaddafi yönetimi döneminde önemli adımlar attı. Ve Libya halkı O'nun bu uygulamalarını her zaman destekledi. Eğer Türkiyeli inşaat şirketleri 30 senedir bu ülkede ciddi ciroları içeren işler yapıyorlardı ise, bunun sebebi Libya'daki konut ve sanayi hamlesiydi. Değilse bando mızıkla eşliğinde Libya'dan tahliye edilen o kadar sayıda inşaat işçisinin, teknisyenin, mühendisin Libya'da işi neydi?

Kendisine ilericiyim, devrimciyim hatta demokratım diyen herkesin şapkasını çıkarıp önüne koyarak düşünmesi gerekir. Muammer El Kaddafinin vahşice katledilmesi, bir devlet başkanının başka devletlerin başkanlarının emriyle dünya kamuoyunun gözleri önünde öldürülmesi, günümüzde neden bu kadar kolay ve tepkisiz olabiliyor? Bu olayın anlamının içerdiği tehlikenin farkında mıyız acaba? Bu "sessizliği" birileri bozmak zorunda. Bize göre burada ana görev dünya barış ve demokrasi güçlerine düşüyor. Emperyalist katillerin saldırganlıklarına dur demek için en geniş yığınlar harekete geçirilebilir, geçirilmelidir. Komünistler bu hareketin örgütlenmesinde üzerlerine düşen görevi yerine getireceklerdir.

İ. Bilen yoldaşın anısını yaşatmak

Türkiye ve Dünya Komünist Hareketinin seçkin önderlerinden, partimizin eski genel sekreteri İ. Bilen (Marat) yoldaşı ölümünün yirmisekizinci yıldönümünde saygı ile anıyoruz.

1902 senesinde Rize'de doğan Bilen yoldaş, 1922 yılında Türkiye Komünist Partisi'ne üye olduktan aramızdan 18 Kasım 1983 günü ayrılmasına kadar yaşamının tümünü partiye adadı.

Motor makinisti olarak İstanbul'da işçilik yaşamına atılan Bilen yoldaş gerçek bir komünist lider idi. Parti üyesi olduktan hemen sonra Moskova'da Doğu Halkları Komünist Üniversitesinde üç yıl eğitim gören Bilen yoldaş, 1926 yılında Adana İl Sekreteri görevi ile ülkeye döndü. 1927 yılında Adana Demiryolu Grevi'nin örgütlenmesinde aktif olarak görev alan Bilen yoldaş aynı yıl Merkez Komitesi üyesi olur. Bilen yoldaş 1928 ile 1933 yılları arasında Hopa ve Diyarbakır zindanlarında esir kalır. 10. yıl affı ile serbest bırakılan Bilen yoldaş bundan sonraki yaşamını yurtdışında politik göçmen olarak sürdürmek zorunda kalır. Komintern'de Georgi Dimitrov, Dmitry Manuilsky, Otto Wille Kuusinen, Wilhelm Pieck ve Klement Gottwald gibi Komünist önderler ile beraber çalışır. Uluslararası Komünist Hareket O'nu Marat yoldaş olarak tanımıştır.

1958 yılında dönemin Parti 1. Sekreteri Yakup Demir ve Nazım Hikmet ile beraber Bizim Radyo'nun kuruluşunu gerçekleştirir. 1973 yılında TKP MK Genel Sekreterliği görevine seçilir ve bu görevini 1983 yılında gerçekleştirilen 5. Parti Kongresine kadar sürdürür. 5. Kongre tarafından Onursal Parti Başkanlığına seçilen İ. Bilen yoldaş, kısa bir süre sonra sağlık nedenleriyle aramızdan ayrılır. Bilen yoldaş Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da mütevazı bir mezarda yatmaktadır.

1973 Atılımı'nın, TKP Merkez Organı ATILIM'ın ve TKP'nin Sesi Radyosu'nun mimarı olan Bilen yoldaşı bugün anarken onun hangi özellikleri bizim için birer ders ve öğüt niteliğindedir? Birincisi; Bilen yoldaş her zaman gerçek bir parti kadrosunun ancak ve ancak parti temel birimlerinde tüzük kuralları gereği parti yaşamını uygulayarak kendini geliştirebileceğinin, çünkü parti temel örgütlerinin işçi sınıfı ve yığınların içinde oluşturulan organlar olduğunun altını çizmiştir. İkincisi; burjuvazinin bizi gizlilik koşullarında çalışmaya zorlamasının anlamının örgütün gizli ama yığınların içinde aktif politika yapmak demek olduğunu anlatmıştır. Yani illegal parti bir tartışma ve görüşme kulübü değil, mücadele eden, politika yapan canlı bir organizmadır. Üçüncüsü; Leninci Parti İlkelerinin, yani demokratik merkeziyetçilik, eleştiri-özellikle ve parti disiplinin en üst düzeyde uygulanması gerekliliği, partinin günlük mücadeleler içinde yoğrulan ama teorik-ideolojik formasyonlarını sürekli yükselten çelik kadrolardan oluşması gerektiğini, komünist doğulmayacağı ancak parti yaşamı içinde her gün yeni şeyler öğrenerek komünist niteliklerin gelişeceğini, komünist olmanın bir yaşam tarzı olduğunu bizlere öğretmiştir. Dördüncüsü; sınıf düşmanına karşı uzlaşmaz duruşun, her olguyu sınıfsal bakış açısı temelinde değerlendirmenin, parti içinde ajan, provokatör, oportünist, revizyonist, likidatör eğilimlere karşı amansız savaşımın ihmale gelmeyeceğini kendi pratiği ile kanıtlamıştır. Beşincisi; Proletarya Enternasyonalizmine, Büyük Ekim Devrimi'ne ve başta Sovyetler Birliği olmak üzere Sosyalist Ülkeler Topluluğuna bağlılığın olmazsa olmaz gerekliliğini vurgulamıştır. Sovyetler Birliği ve Sosyalist Ülkeler Topluluğu bugün karşı-devrim sonucu geçici bir yenilgi almış olabilir. Ancak bu hassasiyetlerin bilimsel yanının ve tarihsel olarak değerlendirildiğinde yaşananların irdelenmesinin özünde değişen bir şey olmamıştır. Altıncısı; Bilen yoldaş, Leninci bir ilke olan "ulusların kendi kaderini tayin hakkı"nın, Türkiye İşçi Sınıfının kurtuluşunun, Kürt halkının özgürlük mücadelesi ile sıkı sıkıya bağlı olduğunun altını sürekli çizmiştir. Kürt, Laz, Çerkez, Arnavut, Ermeni, Alevi, Rum, Musevi tüm ulusal ve dinsel azınlıkların temsilcilerinin partimiz içinde yer alması konusunda aşırı hassasiyet göstermiş ve kendi parti yaşamı boyunca bu konuda herkese örnek olmuştur. Hiç bir zaman milliyetçiliğe ve din istismarcılığına prim vermemiştir.

Partimiz, tarihi boyunca birçok kez zor dönemler yaşamıştır. Bilen yoldaş, döneminde partiyi tekrar ayağa kaldıran bir önder olmuştur. Lenin'in, Stalin'in, Mustafa Suphi'lerin, Kominternci Bolşevik geleneğinin yılmaz savunucusu olmuş, Marksçı-Leninci Parti çizgisinden hiç bir zaman taviz vermemiştir. "Fabrikalar Kalemizdir !" şiarını örgütlenme faaliyetlerinde temel ilke olarak nitelemiştir, partimizin işçi sınıfı içinde "kök salmasına" her zaman özel önem vermiştir. Günümüzde Bilen yoldaşın anısını yaşatmanın tek ölçütü, Öğretmenimizin öğütlerine sadık kalarak, Türkiye Komünist Partisi'ni, partimizi tekrar ona layık olacak şekilde örgütlememizdir.

KRİZ VE ÇIKIŞ YOLU

Dünya 2008 yılından beri uzun süren ve daha da süreceğe benzeyen bir ekonomik kriz girdabında. Krizi yaratan finans kapital sisteminin ve kurumlarının kendisidir. Kaynağı ABD'de olan kriz uluslararası alanda tüm kapitalist ülkelerde krizleri tetiklemiştir. ABD'den sonra AB ülkeleri krizden en fazla etkilenen ülkeler olmuştur. Kapitalist ekonomik kurallar çerçevesinde yönetilen bütün ülkeler de bu krizden nasibini almıştır. Türkiye de bunlardan biridir.

Emperyalizm

Lenin, „Kapitalizmin en yüksek aşaması; Emperyalizm“ yapıtında serbest rekabetçi kapitalizmden, tekeli kapitalizme geçişi, finans kapitalin oluşumunu, uluslararası alanda bankalar ve tekellerin meta ihracından sermaye ihracına geçişini bütün ayrıntıları ve somut verilerle analiz etmiştir. Emperyalist merkezlerin bu amaçlarına ulaşmak için ekonomik uygulamaların her biçimini kullanmalarının yanı sıra ekonomik mevzuiler elde etmek için savaş dahil bütün yöntemlere başvurduklarını ve vuracaklarını işlemiştir.

Lenin'in emperyalizm tanımı bugün dünden daha günceldir. Geçerliliğini yitirmesi bir yana, Lenin'in öngörülleri daha da gelişmiş ve metodolojik olarak Karl Marks ve Lenin'in analizlerinden yola çıkıldığında onların doğruluğu yaşamda karşılığını bulmuştur. Bugün dünya finans merkezlerinden biri olan İsviçre'nin Zürih kentindeki ETH Yüksek Okulundaki bir araştırma grubu „Transnasyonal tekellerin kontrol sistemlerinin yapısı“ adlı ayrıntılı araştırmalarında dünyada 43.000 tekelin aktif olduğunu ancak bütün bunların 147 çekirdek tekel tarafından kontrol edilip yönetildiklerini açıklamıştır. Çok geniş kapsamlı, ayrıntılı matematiksel verilere, formlara ve matrislere

dayalı sözkonusu araştırma 147 çekirdek tekel arasında yer alan İsviçre menşeli transnasyonal tekeller için hazırlanmıştır. Bu araştırmayı veri alan Avrupalı burjuva ekonomistler ve yazarlar, sözkonusu araştırmacının Lenin'in Emperyalizm teorisini doğruladığını kabul etmek zorunda kalmışlar ve bu görüşe yorumlarında yer vermişlerdir.

Reform mu Devrim mi?

Buraya kadar aktarılanı „bilinen komünist görüşler“ olarak nitelendirebilirsiniz, ancak burjuva bilim adamları dahi artık bu „bilinenlerin“ gerçeği yansıttığını kabul etmek durumunda kalıyorlar ise komünistlere düşen Marks, Engels ve Lenin'in bu durumdan nasıl çıkılacağı konusunda gösterdikleri yolu da hatırlatmak ve onun gereğini yapmaktır. Özellikle reformistlerin, revizyonistlerin, sol liberal çevrelerin yaymaya çalıştığı „Marksizm-Leninizm“ artık günümüzde geçerliliğini yitirmiştir“ görüşlerinin karşısına Marksçı- Leninci devrim teorisi ile çıkmamız gerekmektedir. Lenin, Emperyalizmin „çürüyen kapitalizm“ olduğu tespitini yaparken, onu aşmanın tek yolunun da proletaryanın, burjuvazinin sınıfsal iktidarına son vermesi gerektiğinin, yani proletarya devriminin gerekliliğinin altını çizmiştir. 1) Proletarya iktidarının kurulması, -proletarya diktatörlüğü-, 2) Temel üretim araçlarının ve finans kurumlarının -bankalar vs.- toplumsallaştırılması, 3) Merkezi-planlı ekonomik yönetim. Bu üç temel değişiklik gerçekleştirilmeden toplumsal koşulların değiştirilmesi mümkün değildir. Kapitalizm içinde reformlar yoluyla sınıfsal-toplumsal koşulların değiştirilebileceğini ummak, tekeli sermayenin etkinliğini kırma veya uysallaştırma beklentisi büyük bir yanılgıdır. Lenin „Emperyalizm“ yapıtını kaleme alırken nasıl ki Kautsky'nin reformist

görüşlerini eleştirmek durumunda kaldıysa, günümüzde de işçi sınıfı hareketinin etrafında yuvalanan, içine sızmaya çalışan her soydan ve boydan reformistlere karşı ideolojik-politik mücadele önemli bir yer tutmaktadır. Reformistler proletaryanın sınıf bilincini bulandırmak için bugün de ellerinden geleni ardına koymayacaklardır. Özellikle Türkiye koşullarında halkın dini hassasiyetlerini de araç olarak kullanarak bu konuda yeni yöntemler geliştiriyorlar, dinsel cemaat örgütlenmelerinin etkinliklerinin artırılmasında bu sözde „sol“ reformistler önemli işlevler üstleniyorlar. Sendikalar içinde dini eğilimler yaygınlaştırılmaktadır. Kapitalist işverenlerin Allah tarafından din kardeşlerine işyeri ve ekmek vermek için görevlendirildiğini, grev yapmanın, işverenin verdiği hakların dışında hak talep etmenin günah olduğunu yaymaktadırlar. Dini duyguların toplumda daha da yaygınlaştırılması ile bu tür görüşlerin ezilen ve sömürülen yığınlar içinde yer etme oranı artmıştır. Bu politikalar bilinçli olarak uygulanmaktadır ve sözde „sol“ liberaller tarafından „Anadolu kültürünü yeniden keşfetme“ etiketi ile pazarlanmaktadır. Bunlar sermayenin, AKP'nin kendi „solcuları“dır. Aralarında Nabi Yağcı gibi Fethullah ile Soroz'un Taraf gazetesinde köşe kapın ve AKP Siyaset Akademisinde ders veren, Zülfü Dicleli gibi TÜSİAD'a yayın üreten, Ahmet Kardam gibi MESS'e araştırma yapan, TKP yöneticiliği yapmış dönemlerin olması şaşırtıcı değil. Bunların sendikalarda, eski T.Maden-İş sendikası yöneticisi şimdinin Hak-İş Genel Sekreter yardımcısı Mustafa Paçal gibi uzantıları da mevcut. Ekip olarak birlikte çalışıyorlar ve işçi sınıfına ihanet ediyorlar.

Fethullah'ın Fetvaları

Fethullah Gülen 2006 senesinde Alman Sendikalar Birliği yayın organına verdiği ve Türkiye'de Hak-İş ve Türk-

İş'e bağlı bazı işkolu sendikalarında eğitim notu olarak dağıtılan uzun bir söyleşide konuyu şöyle çarpıtıyor; „Başkasına ait bir işi veya hizmeti bir ücret karşılığında yapmayı üstlenen kimseye „işçi“ adı verildiği gibi, bir işin sahipliğini ve sermaye gücünü elinde tutan, bir ücret karşılığında başkalarını çalıştıran ve onların çalışma düzenini belirleyen kimseye de „işveren“ denmektedir. İşveren bir şahıs olabileceği gibi, vakıf, şirket ya da devlet gibi tüzel kişiler de olabilir. İşveren ve işçi ayrımının birer sınıf olarak ortaya çıkışı, iktisadî faaliyetlerin büyük çapta yapılmaya başlandığı dönemlere has bir durumdu ve özellikle de Batı'ya ait bir hadisedir. Çalışma hayatında emeğin kiraya verilmesi ve kiralınması açısından işçi ve işveren tabirleri İslam toplumunda da vardır; ama bu ayrım işçi sınıfı, proletarya, patron ve burjuvazi kavramlarının çağrıştırdığı uygulamalardan tamamen farklıdır. Müslümanların içtimâî hayatında sınıflar arası bir ayrışma, çatışma ve mücadele asla söz konusu değildir. Çünkü İslam toplumu, din kardeşliği esasına, herkesin güttüğünden sorumlu bir çöban olduğu kaidesine ve zerre kadar iyilik ya da kötülüğün mutlaka ötede karşılık bulacağı inancına bağlı bir ahlak üzerine inşa edilmiştir.“

Söyleşinin başka bir yerinde de şöyle buyuruyor; „Evet, Sosyalistlik ve Bolşeviklik sürerinde, önce Rusya'yı perişan eden, sonra da bütün dünyaya yayılan emek-sermaye kavgası zengin-fakir arasında öyle bir kin ve nefret sokmuştur ki, sabahtan akşama kadar on kuruşluk bir ücret için çalışıp didinen fakir insanların kalbine, bankalar vasıtasıyla bir günde bir milyon kazanan sermaye sahiplerine karşı kin duygusu yerleşmiş, her yerde halk ayaklanmaları baş göstermiş ve bu şekilde başlayıp devam eden sınıf kavgaları senelerce sürmüştür.“

Devamı 3. sayfada

Kriz ve Çıkış Yolu

İkinci sayfadan devam

Ve şu cümlelerle konuyu kendi açısından bağlıyor; „Sözün özü; İslam, sermayenin de, emeğin de varlığını tanımış ve bu konuda şu temel ilkeyi ortaya koymuştur: Emekçi, işini bağlılıkla ve tüm kabiliyetlerini harcayarak yapacaktır; işveren ise, işçiye hizmetinin karşılığını zamanında ve tam olarak ödeyecektir. İslam'a göre; işveren işçiye zulüm yapsa dahi, işçi ona zulümle

Bu tür „fetvalara“ karşı ezilen ve sömürülen yığınları aydınlatmak ve buna uygun yöntemler geliştirmek günümüzde önem kazanmıştır. Burada mesele insanların dini hassasiyetlerini hedef almak değildir. İnsanlara kendi yaşam deneyimleri temelinde emek-sermaye çelişkisinin kapitalist toplumda temel ve uzlaşmaz çelişki olduğunu anlatabilmektir. Bu kolay bir uygulama değildir. Eğitim

, yaygınlaştırılmaya ve örgütlenmeye çalışılacaktır. Bu işlevi yerine getirmek için hem resmi kurumları kullanıyorlar hem dini temelde vakıf, dernek, yardım kuruluşları vs temelinde örgütleniyorlar, hem de sendikalar içinde dini eğilimleri yaygınlaştırıcı faaliyetler yürütüyorlar. Tek başına AKP iktidarının demagojik açıklamaları bile liberal „sol“ çevreler tarafından „bunlar iyi çalışıyorlar, en azından icraatları var“ biçiminde yorumlanıyor ve bu görüşler yazılı ve görsel kitle iletişim araçları tarafından yaygınlaştırılıyor.

Çıkış Yolu

Ülkede son 30 yılda yaratılan göreceli ekonomik hareketlilik çalışan kesimler içinde insanları kaybedecekleri birşeyleri olan bireyler haline getirdi. Evet, insanlar para harcıyor, lükse düşkünlük artıyor, araba alıyor, ev alıyor, ama ne pahasına ? Hareketleniyor gibi görünen pazar, üretimden gelen gelir artışı ile değil borçlanma ile gelişiyor. Bu görece ve sunni bir gelişmedir. Şişen ve her an patlayabilecek olan bir balon gibidir. Herkesin cebinde her biri 10.000 TL'lik limiti olan 10 tane kredi kartı, ailede 5 ferd varsa 500.000 TL kredi kartı borcu demektir. Bir de banka kredisi ile yüksek tüketici faizleri ile ev ve araba alındıysa bu ailelerin vay haline. İşte ekonomik krizden etkilenmeyen ülkemizden insan manzaraları. Bu kısır bir döngüdür. Bir yerde patlak verecektir. Patlak vermesi için ise sadece Türkiye'de bazı dengelerin bozulması değil uluslararası alanda finans krizinin etkileri de yeterli tetikleyici ivmeyi sağlayabilir. İşte komşu Yunanistan'ın durumu ortada. İtalya, İspanya, Portekiz bu bunalımların devamcısı olacak. Ve işte hiç kimsenin beklemediği bir dirilik ile Yunanistan proletaryası, Komünist Partisinin öncülüğünde ayakta. Bu kriz dalgasına karşı proletarya hareketleri dalga dalga yaygınlaşabilir.

Federal Almanya ve Fransa gibi emperyalist merkezlerde komünistler dışında sol güçler tarafından da bankaların toplumsallaştırılması istemleri yüksek sesle dillendirilmeye başlandı. ABD'de Wall Street direnişi Avrupa'da dayanışma hareketleri geliştirdi. Bu dalga Türkiye'ye de ulaşacak. İşte o zaman Türkiye'de hem işçi sınıfı hareketini pasifize etmek hem de günümüzde sınıf hareketinin en aktif kesimini oluşturan Kürt Özgürlük Hareketini „Türk – Kürt hepimiz müslümanız, ayrı gayrı yok“ yollu „dini hassasiyetler“ demagojisi temelinde zayıflatma girişimleri sonuçsuz kalacaktır. Bunun koşullarını oluşturmak için „Halkların Demokratik Kongresi Hareketi“ Türkiye çapında önemli ve belirleyici bir muhalefet merkezi olacaktır. Türkiye Komünist Partisi amasız fakatsız bu mücadelelerin içindedir ve proletaryanın avangart örgütü olarak burjuvaziye son vuruşu hazırlamak için vardır. Kriz uluslararası bir nitelik taşımaktadır, proletaryanın kapitalizme karşı mücadelesi de uluslararası bir nitelik taşır, neki her Komünist Partisi öncelikle kendi topraklarında burjuvazisinin iktidarına karşı mücadeleyi yükseltmezse uluslararası alanda da sonuç almak mümkün değildir.

Karl Marks ve Friedrich Engels „Komünist Partisi Manifestosu“ eserlerini şu cümlelerle tamamlıyorlar;

„Komünistler, kendi görüşlerini ve amaçlarını gizlemeye tenezzül etmezler. Hedeflerine ancak tüm mevcut toplumsal koşulların zorla yıkılmasıyla ulaşabileceğini açıkça ilân ediyorlar. Varsın egemen sınıflar bir komünist devrim korkusuyla titressinler. Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri yok. Kazanacakları bir dünya var.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİNİZ!”

mukabelede bulunmamalıdır; aynı mesele aksi durum için de söz konusudur. Zira başkasının zulmü, insanı zulüm işlemekte mâzur hâle getirmez: "Ey iman edenler! Haktan yana olup vargücünüzle ve bütün işlerinizde adaleti gerçekleştirin ve adalet nümunesi şahitler olun! Bir topluluğa karşı, içinde beslediğiniz kin ve öfke, sizi adaletsizliğe sürüklemesin. Âdil davranın, takvaya en uygun hareket budur. Allah'a karşı gelmekten sakının! Çünkü Allah yaptığınız her şeyden haberdardır." (Mâide, 5/8) âyeti karşısında, ister işçi olsun ister işveren, her mü'min tir tir titremelidir. Evet, İslam, müntesiplerine kazandırdığı bu bakış açısıyla meseleye manevî bir yön vererek, sermaye ile emek arasında kopmaz bir bağ kurmaktadır."

yönlendirilmesi kuşkusuz ki daha kolaydır. Ancak bu açıklamaların hiçbir emekçilerin ekonomik koşullarında iyileştirme sağlamıyor. Dolayısıyla zor ama kalıcı olan yığınların bıkmadan, usanmadan eğitilmesi ve aydınlatılmasıdır, sınıf bilincinin geliştirilmesidir.

12 Eylül faşist yönetiminin ülkemize bir hediyesi olan, geleneksel burjuva propagandasının ötesinde dini hassasiyetlerin sınıfsal amaçları açısından burjuvazi tarafından daha etkin kullanılması yöntemi işçi sınıfı hareketinin örgütlü mücadelesinde zayıflatmayı tetiklemiştir. Son 10 yıllık AKP iktidarı döneminde gelişen ve özellikle bundan sonra daha da gelişecek bu uygulamalar, topluma yakın gibi görünen bu tür eğilimler

BÜYÜK EKİM DEVRİMİ'NİN YOLUNDA YENİ ZAFERLERE DOĞRU

Bundan tam 94 yıl önce, 7 Kasım 1917'de dünyanın ilk işçi-köylü devleti kuruldu. Dünyayı sarsan, yeni bir çağ başlatan Büyük Ekim Devrimi, Kızıl Oktobr, işçi sınıfının iktidarının sadece bir teoriden ibaret olmayacağını ispatıydı.

Lenin'in önderliğinde gerçekleşen bu muhteşem devrim dünya halklarının kurtuluşu için yakılan bir meşale idi adeta. Rusya, halklar hapisanesinden, halkların kardeşçe ve özgürce birlikte yaşadığı bir Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne dönüştü. Asya, Afrika, Latin Amerika halkları sömürgecilğe karşı ulusal kurtuluş mücadelelerinde güvenilir bir müttefik bulmuşlardı. Doğu Avrupa halkları, kendilerini Alman faşistlerinin baskı ve zulmünden kurtaran bir güce sahipti. 25-30 sene gibi kısa bir zamanda dünyanın çehresi değişti. 1950'li yılların sonuna gelindiğinde artık dünyanın üçte biri kapitalist olmayan kalkınma yoluna girmişti, Sosyalist Ülkeler Topluluğunu, diğer adıyla Dünya Sosyalist Sistemini oluşturuyordu.

Sınıf düşmanları, emperyalist devletler kuşkusuz ki bu gelişmeyi tepkisiz izlemediler. Rusya'da devrimin gerçekleştiği 1917 yılından 1938 yılına dek karşı-devrim tüm savaş makineleri ile iş başındaydı. Japonlar, İngilizler, Çekler, Almanlar, Sovyet topraklarını işgal ederek aralarında nasıl paylaşılabileceklerini planlıyorlardı. Türkiye de bu devletlerin lojistik toprak gücündü. Kimi zaman fiilen çatışmalara katılıyor, kimi zaman ise destek veriyordu. Sovyet topraklarında 1 milyonu aşkın yabancı, karşı-devrimci işgal gücü savaşıyordu. Almanlar Kafkasları, Japonlar Sibiryayı, İngilizler Orta Asyanın güney kesimlerini gözlerine kestirmişlerdi. Bu etap bittikten sonra da SSCB'nin batıda kalan doğu Avrupa bölgesinde kalan kısmına gelecekti. Söz konusu savaş ciddi bir savaştı. Katliamları, sabotajları içeriyordu. Sibiry'a'da karşı-devrimcilere gece köyleri basıp erkek ve genç erkek çocukları katletmeleri, ardından da sokaklarda elektrik direklerine asılmaları emrediliyordu. Denikinlerin, Kornilovların, Vrangellerin karşı-devrimci beyaz ordusu emperyalist saldırganların ülke içindeki uzantıları idi.

İşte, Birinci Dünya Savaşından yeni çıkmış, açlık, yoksulluk ve işsizlik içinde kıvrılan Sovyet Halkları, Ekim Devrimi ile elde

ettikleri kendi devletlerini kurma haklarını bu koşullarda uygulamak zorunda kaldılar. Bir yandan savaşın ve ardından iç savaşın yaralarının sarılması, diğer yandan Bolşevik İktidarın sanayileşme, eğitim, sağlık, inşaat alanında atılımları, öte yandan da yerli işbirlikçileri ile 1917'den 1938'e kadar dış güçlerin devrimi silah ile boğma çabası. Diğer emperyalist ülkelerin genç Sovyet Cumhuriyetine karşı uyguladıkları ekonomik ve siyasi yaptırımlara değinmiyoruz bile. Bu koşullarda Sovyetler Birliği, Türkiye'de yürüyen Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve Sovyet Devriminden esinlenerek

iç ve dış düşmana karşı mücadele de sosyalist kuruculuğun önemli bir parçası idi.

Bütün bu gelişmeler yaşanırken, devrim öncesi ittifak halinde olunan güçlerin, o dönemde azınlıkta olan Bolşeviklere, komünistlere karşı entrikaları, tezgahları, tuzakları, sabotajları. Menşeviklerin, SR'lerin, Troçkistlerin, Buharincilerin talihsiz pratikleri. Parti içinde, devlet yönetiminde yürüyen dişe diş bir mücadele. Bu mücadeleler içinde karşı-devrimci ajanlarca Lenin'e suikast düzenlenmesi ve zehirli merminin etkileri sonucunda felç olup 1924 yılında aramızdan ayrılması ayrı bir acı

vermelerine karşın hem alman faşistlerini yenilgiye uğratarak topraklarından sürdüler, hem de doğu Avrupa halklarını alman faşizminin zulmünden kurtararak orak-çekiç'li kızıl bayrağı Berlin'de Alman Parlamentosu Reichstag'ın çatısına diktiler.

Sovyetler Birliği'nin İkinci Dünya Savaşından zaferle çıkması ve Doğu Avrupa ülkelerinin halk demokrasileri yolunda kapitalist olmayan kalkınma yoluna geçişleri emperyalistlerin soğuk savaş tırmandırma ve sıcak savaş tehlikesini nükleer ilk vuruş düzeyine yükseltmeleri planlarını gündeme getirdi.

sömürgecilere baş kaldıran Asya ve Afrika halklarına destek eli uzatıyor.

Aynı dönem, sosyalizm kuruculuğunun ilk kez denenmesinden dolayı da ayrı bir önem taşıyor. İşçi-Köylü-Asker Sovyetlerinin yerel ve bölgesel alanda geliştirilmesi, salt siyasi değil, ekonomik anlamda da tarım ve sanayide sosyalist ekonominin kuruculuğu, merkezi devletin Proletarya Diktatörlüğü temelinde örgütlenmesi, değişik uluslardan halkların özgürce birlikte yaşayabilmelerinin koşullarının oluşturulması, ekonomik kuruculuk, eğitimin yeniden örgütlenmesi, sağlık sisteminin baştan aşağıya yenilenmesi, elektrifikasyon, demiryolları ve konut alanında sorunların sosyal bir sorun olmaktan çıkarılması.... Bütün bunlar genç ve devlet yönetiminde deneyimsiz Sovyet Yönetiminin görevleri idi. Kızıl Ordu'nun bir halk ordusu olarak yeni düzene göre yeniden yapılandırılması ve aynı zamanda

olmuştur. Saldırgan, emperyalist devletler bu yolla genç Sovyet İktidarını boğabileceklerini sandılar. Her soydan ve boydan provokatörün katkıları ile troçkistlerin üstlendiği uğursuz görev onların amaçlarına yetmedi. Stalin önderliğinde sürdürülen sosyalizm kuruculuğu ve ülkede yaratılan ağır sanayii hamlesi, siyaset ile ekonominin en olumsuz koşullarda büyük başarılar ile gelişmesini sağladı. Karşı-devrimci güçlerin hesap edemedikleri bu başarı onların heveslerini kursaklarında bıraktı. Ancak aynı zamanda saldırganlaştırdı da. Bir yandan ekonomik yaptırımlar, diğer yandan uluslararası anti-komünist kampanyalar yetmiyormuş gibi 1941 yılında Alman faşizmini bir savaş makinesi olarak Sovyetler Birliği'ni boğmak için savaşa sürdüler. Sovyet halkları inanılmaz bir güçle ve devrim

kuruculuğunun kendilerine verdiği coşku ile çok ağır kayıplar

Uluslararası alanda sınıf savaşımı bu şekilde keskinleşirken, 1953 yılında Stalin yoldaşın ölümü sonrasında SBKP Genel Sekreteri olan Nikita Kruşçov Sovyetler Birliğinde sosyalizm kuruculuğuna ağır darbeler vuracak kırılmaların adimlarını attı. 1956 yılında XX.Parti Kongresinde Stalin'i karalayan, suçlayan ve daha sonra Uluslararası Komünist Hareket içinde kendi uygulamalarına karşı çıkan parti yönetimlerine karşı savaş açan

Devamı 5. sayfada

Büyük Ekim Devrimi'nin yolunda...

Dördüncü sayfadan devam

bu yönetim 1985 yılında Gorbaçov ile başlayan SSCB ve Sosyalist Dünya Topluluğunun tasfiyesine kadar giden yolun ilk taşlarını döşedi.

Gorbaçov döneminde karşı-devrimin örgütlenmesi konusunu ayrı bir yazıda ele almayı belirterek bu konuya değinmeden geçelim. Önce Stalin ve ardından da Lenin karşıtı Gorbaçovcu karşı-devrimci çizginin sonuçta SSCB ve Sosyalist Dünya Topluluğunu geçici olarak geriletken bir konuma ulaşması da aynı şekilde farklı bir yazının konusu olabilecek niteliktedir. Bugün kendini sosyal demokrat olarak nitelendiren Gorbaçov ile ilgili bu yazıda tespit edilebilecek tek konu, bizzat kendisinin 1993 yılında İstanbul'da Boğaziçi Üniversitesinde verdiği bir konferansta sarfettiği sözlerdir. Şöyle buyuruyor Gorbaçov hazretleri ; "Eğer Çin Halk Cumhuriyeti Parti ve Devlet yönetimi 1989 yılında Tianamen Meydanında bana Çinli gençlere hitap etme olanağı verseydi, bugün dünyamız daha da barışçıl bir durumda olabilirdi." Gorbaçov, bu tek cümle ile kime ve neye hizmet ettiğini açıklamış bulunuyor ve üstlenmiş olduğu görevi tam olarak yerine getirememiş olmanın kaygısını dile getiriyor.

1953 yılında Kruşçov ile başlayan ve Sovyet iktidarını içten içe kemiren revizyonist, troçkist karşı-devrimci çizgi, Sosyalist kuruculuğun bu kadar zor şartlar altında gerçekleştirilebilmesini hazmedememiş olacak ki bu sefer zehirli propaganda oklarını Stalin yoldaşa karşı antikomünist teoriler geliştirerek yönlendirmeye başladılar. Stalin yukarıda özetlemeye çalıştığımız ağır iç ve dış saldırı koşullarında sınıfsal duruştan bir milim bile sapmadan, dünya işçi sınıfı hareketinin o güne kadarki en somut kazanımı olan Sovyet Ülkesini korumak için önderlik görevini eksiksiz yerine getirmiştir. Resmîleştir.

çalıştığımız koşullarda proletarya iktidarını revizyonistlerin arzuladığı şekilde sulandırıp içten ve dıştan yıkmaya çalışan karşı-devrimci çetelere, emperyalist merkezlere boyun mu eğseydi ? Eğer bu haksız eleştirilerin temelinde yatan gizli amaç bu değilse nedir ? Burjuvazi o zaman da, bugün de kendi sınıf çıkarlarını dünyanın her köşesinde mazlum halklara zorla kabul ettirebilmek için her türlü insanlık dışı, uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayan yöntemleri uyguluyor. İşte en güncel örnek Libya Devlet Başkanı Albay Muammer El Kaddafi'nin canlı canlı televizyon kameraları karşısında linç edilerek öldürülmesi. Hangi "demokrat" devlet adamı bu uygulamaya tepki gösterdi ? Tam tersine, asıl diktatörler, hem de ellerinden kan damlayan katil diktatörler kendileridir. On yıldır kendi topraklarından onbeşbin kilometre uzaktaki Afganistan'ı, Irak'ı işgal eden, Balkanları yangın yerine çeviren, İran ve Suriye'yi savaş ile tehdit eden ABD ve AB emperyalistleri "insan haklarına saygılı demokratlar", ama ülkesinde baskıyı, sömürüyü, savaşı sonlandırmış, toplumun en geniş kesimlerinin iktidarını kuran genç Sovyet ülkesinde içerden ve dışardan düzenlenen saldırı, komplo, sabotaj, katliam ve işgallere engel olan, onları püskürten, topraklarında emek sömürsünü kaldırmış bir barışçı düzeni korumaya çalışan Lenin ve Stalin yoldaşlar ise "diktatör" olarak nitelendirilecek. Buna kargalar bile güler, ama nedense ellerindeki güçlü propaganda araçları, yasak ve sansürlerle kendilerini halkların karşısında "haklı" göstermeyi ve bu senaryolarını yutturmayı başarabiliyorlar. Nasıl mı ? Neden mi ? Karşılarında başını Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin çektiği Sosyalist Dünya Topluluğu olmadığı için. İşte, 1917 Büyük Ekim Devriminin, dünyada ilk sosyalist kuruculuk pratiğinin önderleri Lenin ve Stalin yoldaşların, Marksçı-Leninci Parti ve Devrim Teorisinin neden bu kadar karalandığının altında yatan gerçek neden budur. Ağır geçici yenilgi koşullarında dünyanın her ülkesindeki Komünist Partilerin, Bolşevik geleneği sürdürecektir. Marksçı-Leninci anlayışta dünya proletaryasını adım adım zafere götürecektir. Bunu düşemeleri günümüzde en acil görev olarak gündemimizdedir. Dünya Komünist Hareketinin Türkiye'deki müfrezesi Türkiye Komünist Partisi, Ekim Devriminin ateşleri içinde doğan bir partidir ve bundan sonra da görevlerini layıkıyla yerine getirecektir.

KIŞLIK SARAY

Kışlık Saray'da Kerenski. Smolni'de Sovyetler ve Lenin, sokakta o n l a r . O n l a r biliyorlar ki, O : "- Dün erkendi, yarın geç. Vakit tamam bugün," dedi. O n l a r : "- Anladık, bildik," - dediler. Ve hiçbir zaman bildiklerini bu kadar müthiş ve mükemmel bilmediler... İşte : cepheden dönen süngüleri, kamyonları, mitralyözleriyle, hasretleri, ümitleri, mukaddes iştihalatı, rüzgârda karın üstünde savrulan sözleriyle o n l a r yürüyorlar kışlık saraya... Putilovski Zavot'tan Bolşevik Kitof : "- Bugün büyük bir gündür, yoldaşlar, - diyor, - büyük bir gündür. Ve ihtar ederim ki çapul yapmak isteyenlere artık Kışlık Saray ve bütün Rusya işçinin ve köylününüdür." Tesviyeci Topal Sergey : "- Hey gidi dünya, - diyor, - hey, ben 905'te on yaşımda geçtim bu yoldan : en önde iri, mazlum gözlü azize tasvirleri, yalnayak çocuklar, kocakarlar ve uzun saçlı papaz Gapon... Karşıda, kırmızı pencerede, bütün Rusların çarı sapsarı bakıyordu bize. Kadınlar ağlaşıp toprağa diz çöktüler. Ben kaldırmıştım ki elimi istavroz çıkarmak için birdenbire dört nala Kazaklar geldi karşıma. Kazaklar şahlanmış bir at ve simsiyah bir kalpaklılar. Biz çocuklar bağırarak serçe kuşları gibi düştük. Bir at nalı ezdi benim dizkapağımı..." Ve Topal Sergey bacağını sürüyerek yürüyor o n l a r l a Kışlık Saray'a... Rüzgârdır kardır ve insanlardır hâkim olan manzaraya. Lehistan cephesinden gelen köylü İvan Petroviç'in gözleri karanlıkta kedi gözleri gibi görüyor : "- Ehhh, Matuşka, - diyor, - yeşil başlı ördek gibi toprağı attık çantaya..." Sütunların arkasından ateş açtı Kışlık Saray, ateş açtı yüzü güzel Yunkersler ve şişman orospular. Tesviyeci Topal Sergey : "- Hey gidi dünya, - dedi, - hey, Kerenski kalmış kimlere..." Ve topal bacağının üstünden düştü yere... Köylü İvan Petroviç, yağlı, semiz toprağı avucunun içinde görüp ve kırmızı sakalına tükürüp bir Ukrayna şarkısı gibi işletiyor mitralyözünü... Gecenin ortasında kırmızı tuğladan Kışlık Saray ve limanda üç bacalı Avrora... Bolşevik Kitof haykırdı yoldaşlara : "- Yoldaşlar, - dedi, - tarih yani işçi ve köylü sınıfları, yani kızıl asker, yani, bir meşale yakıyoruz, - dedi, - hücum kalkıyoruz, - dedi... Ve Neva nehrinde buzlar kızarıırken o n l a r bir çocuk gibi iştihal ve rüzgâr gibi cesur, Kışlık Saray'a girdiler. Demir, kömür ve şeker, ve kırmızı bakır, ve mensucat, ve sevda ve zulüm ve hayat, ve bilcümle sanayi kollarının, ve küçük ve büyük ve Beyaz Rusya ve Kafkasya, Sibiry ve Türkistan, ve kederli Volga yollarının ve şehirlerin bahtı bir şafak vakti değişmiş oldu. Bir şafak vakti karanlığın kenarından karlı çizmelerini o n l a r mermer merdivenlere bastıkları zaman...

Nazım Hikmet

DENİZ YOLDAŞ (MUSTAFA HAYRULLAHOĞLU) ARAMIZDA

(1948 Diyarbakır – 1982 İstanbul)

TKP Merkez Komitesi üyesi Deniz Yoldaş Kasım 1982'de işkencede öldürüldü...
 Deniz Yoldaş işçi sınıfının savaşımlarında yaşıyor...
 14 Kasım 1982. Hayrullahoğlu gene erkenci, kahvaltısını yaptı, yudumlarken çayını düşündü düşündü...
 Olayları, iki ay önceki kayıpları, Karayılanın yakalanışı, içerde bunlar, dışarda provakatör...
 Aynı anda bu kadar tesadüf olamaz, düşman yakında, kokusunu alıyorum düşmanın.
 Çaydan bir yudum daha aldı, az iş beceremedik görev yerine getirildi, bundan sonrası viz gelir...
 Hayrullahoğlu evden çıktı, her zamanki alışkanlığıyla buluşma saatinden çok önce, düşman izlemesi var mı diye kontrol edecek...
 Tim K 5, bir buçuk yıldır peşinde Hayrullahoğlu'nun.
 Timin başında Nejdet Göksel. Bu soysuz yaratık bu güne dek kaç kişinin kanına girmiş...
 Bir defasında genç bir anneyi Hayrullahoğlu'nun izini bulurum diye karınca kafesine koymuş...
 Atılım'ın babasını 6 ay işkencede, odasında tutmuş... Eli boş çıkmış...
 Yanında işkenceci Kemal Kalenderoğlu, bir buçuk yıldır Hayrullahoğlu'nun izini bulmak için koşturanlardan.
 Bir kovalamacada araba altında kalmış, ucuz atlatmış it oğlu it.
 Bir işkenceci daha var, Yeşil...Bu, gorilin kod adı.
 Şimdilik adı bizce saklı. Diğerleri pusuda...
 Derken o gün Hayrullahoğlu yakalandı, günlerce sürdü kavga, Karayılan boyun eğmedi...
 Bizimkiler dışarda, kavga sürüyor dedi...
 Hayrullahoğlu bir an Aynur'u düşündü; yalnız değil, partiye, yoldaşlara emanet o...
 Verilmiş sözümüz var, teslim olmak yok...
 Teslim olmadı Hayrullahoğlu...
 Deniz adını düşmana vermedi, vermedi Parti sırrını, tertemiz bir bayramlık gibi giydi onu ölümüne.

Yoldaşla oturuyoruz.
 En zor konuya geldik, evet en zoruna dedi yoldaş.
 İlk gelen haber doğru.
 Göz gözeyiz,
 yoldaşın gözleri ıslak,
 kendine hakim ol diyor, dayanmak gerek
 Deniz Yoldaşın yere düşürmediği bayrağı daha da yükseltmek için dayanmak...

Doğru diyorum, fazla konuşmuyoruz her zamanki gibi.
 Çok iyi biliyorsun Deniz Yoldaş, sende bir bakış tek bir kelime yeter birbirimizi anlamaya,
 öyle anlaşıyoruz yoldaşla da.
 Kalktık, bekleyen işler var, kendimde değilim, yoldaşı düşünüyorum.
 Kimbilir bu anı daha kaç kez yaşayacak.
 Sevgili Aynur da var haber verecekleri arasında...
 Öylese ben, dayan yüreğim dayan...
 Yumuyorum gözlerimi, karşımda sen Deniz Yoldaş. Diyarbakır,
 Eminönü, Sungurlar Direnişi, 15 16 Haziran, Tekel, Gerçek,
 12 Mart ve işte Beşiktaş'taki ev...

Seni düşünüyorum yoldaş,
 çalışkan, özverili seni, alçak gönüllü, her zaman örnek Hayrullahoğlu'nu...
 Seni düşünüyorum yoldaş ve işkencecileri,
 seni ele veren provakatörü, adını düşmana vereni de biliyoruz...
 Sen ki; amansız savaştın onlara karşı, demir bir gülle oldun boğazına takılan işkencecinin, provakatörün,
 seni düşünüyorum yoldaş ve son sözlerini...
 Beni öldürecekler, adım Mustafa Hayrullahoğlu
 bir adım daha var düşmana vermediğim, TKP Merkez Komitesi üyesi Deniz...

Son sözlerin en güçlü dayanağıdır savaşılan militana,
 sana söz yoldaş
 komünist onuru kirlitemeyeceğiz,
 yere düşürmediğin kızıl sancığı daha da yükselteceğiz,
 TKP, senin uğruna yaşamını verdiğin partinin kazanacaktır...

**Yoldaşlardan ve Parti birimlerinden
 haber, görüş ve öneriler için
 elektronik posta adresimiz:
 info@tkp-online.org**

Kavga Sesleri Geliyor Köylerden ve Şehirlerden

İzmir

"TKP sitesini inceledim...Çok faydalandım ve gururlandım, zira bu topraklardaki legal-illegal bir çok devrimci-komünist etiketli örgütlerden çok çok ileride bir ideolojik mevziye sahipmiş...Hele Kürt Sorunu konusunda durduğu yer ve UKKTH ilkesini bu kadar net ve yalın savunuşu herşeyin başına-sonuna devrimci kelimesi koyarak ve her sorunu sivri bir slogana hapseden pürdevrimci çevrelere örnek olacak cinsten...Kürt Özgürlük Hareketi'ne dostane yaklaşımı, seçimler konusundaki parlamentarizme düşmeyen ama legal alanın olanaklarını da reddetmeyen yani sol pasifizme düşmeyen duruşu ile M-L çizgisinin nasıl savunulacağını, bolşevik bir örgütün nasıl bir ideolojik omurga sahibi olması gerektiğini gösteriyor her türden sapmacılara... Legal TKP'nin pespaye duruşundan kaynaklı zihinsel bir bulanıklık yaşadığım için TKP'nin tarihini de böyle bir utanç tarihi sanırdım... Yanılmışım... Özür dilerim yoldaşlarım! İyi ki varsınız bolşevik müfrezenin enternasyonalist devrimcileri!"

İzmir'den bir Devrimci

İstanbul / Ankara

„İstanbul parti örgütleri adına 15-16 Ekim tarihlerinde Ankara'da yapılan Kongre Hareketi'nin konferansına katıldık. Önce orada ülkenin birçok ilinden eski yoldaşlarla karşılaştık. Bu bizi çok duygulandırdı ve gururlandırdı. Birçok yoldaş bugün BDP çatısı altında mücadelelerini sürdürüyor. Kiminin partimizin yeni girişimlerinden bilgisi vardı ama birçoklarının ise yoktu. Kendilerini bilgilendirdiğimizde ve yayınlarımızı ilettiğimizde çok etkilendiler. Sendikalarda görev yapan eski arkadaşlara da rastladık, onlarla da benzer görüşmelerimiz oldu. Bugün durduğumuz yer itibarıyla aramızda kimi farklılıklar oluşan arkadaşlarımız olmuş. Bunu doğal karşılıyoruz. Önemli gördüğümüz ama bu arkadaş ve yoldaşlarımızın partimizin yayınlarını büyük bir sevinçle karşılamaları oldu. Kendileri ile BDP ve Kongre Hareketi içinde ilişkilerimizi korumaya birlikte karar verdik.

Kongre hareketi konferansı bize göre çalışmalara yeni bir güç kattı. Organların seçimi ve programatik politik konularda çok canlı tartışmalar yapıldı. Değişik sol çevrelerden gelen arkadaşlar görüşlerini anlattılar. Bölgelerden deneyler aldık. Biz bu konferansta Türkiye ve Kürdistan'daki mücadelenin nabzını gördük dersek konferansı doğru tanımlamış oluruz. Farklılıklar oldukça fazla olduğunu izledik ama oraya gelen her arkadaşın birlikte getirdiği önemli deneyler ve hepimizi biraraya getiren ortak amaçlarımızın var olduğunu ve bu konuda herkesin samimi yaklaştığını gördük. Kongre hareketinin ülkemiz devrimci hareketini güçlü bir muhalif merkez durumuna taşıyacağını tespit ediyoruz. AKP hükümetinin KCK tutuklamalarının gerçek nedeninin de Kürt özgürlük hareketinin Türkiye işçi ve devrimci hareketi ile güçlerini birleştirmesi olduğunu değerlendiriyoruz. Biz büyük bir umut ve taze güçle bölgemize döndük, toplantıya katılan bütün arkadaşların da aynı etkiyi aldıklarını söyleyebiliriz. Tüm legal alanda görev yapan yoldaşlarımızı kongre hareketi çalışmalarını güçlendirmeye ve daha da kitlelere yaymaya çağırıyoruz. Komünist selamlarımızla."

TKP İstanbul Parti Örgütleri Koordinasyonu